Φωτογραφίες απο την Σαγιάδα Θεσπρωτίας

-
-

-
FISH TAVERN BREAKFAST COFFEE
AYPA

 Η λιμνοθάλασσα της Σαγιάδας

Η Σαγιάδα είναι το απόλυτο καταφύγιο για απόδραση από την πολυκοσμία του λιμανιού. Πρόκειται για ένα ήσυχο ψαροχώρι, βόρεια της Ηγουμενίτσας, κοντά στα σύνορα της Ελλάδας με την Αλβανία. Οι κοντινές της παραλίες παραμένουν μακριά από τις επιδρομές τουριστών, ενώ στο λιμανάκι της με τον πλακόστρωτο πεζόδρομο θα απολαύσεις φρέσκο και κυρίως φθηνό ψάρι.Αξίζει να επισκεφθείς τον εγκαταλελειμμένο οικισμό της παλιάς Σαγιάδας με τα αξιόλογα δείγματα παραδοσιακής αρχιτεκτονικής. Έχει και ωραία θέα...

Η Σαγιάδα βρίσκεται ακριβώς απέναντι από την πόλη της Κέρκυρας, είναι ένα νέος οικισμός που δημιουργήθηκε μετά το 1943, όταν οι Γερμανοί πυρπόλησαν την άλλοτε σημαντική για τη γεωγραφική της θέση, κωμόπολη, την Παλαιά Σαγιάδα και οι κάτοικοι της, αναγκάστηκαν να κατέβουν κοντά στο λιμανάκι της περιοχής, το Σκάλωμα.

 Το λιμανάκι Σκάλωμα στην Σαγιάδα

Το Σκάλωμα, είναι περισσότερο γνώριμο σε όσους κάνουν διακοπές με σκάφη αναψυχής στο Ιόνιο, γιατί στα ταβερνάκια που λειτουργούν πάνω στην λιθόστρωτη λωρίδα στεριάς που μπαίνει μέσα στην θάλασσα, πάντα θα γευτούν, φτηνό φρέσκο ψάρι και νόστιμα θαλασσινά.

Ο εγκαταλελειμμένος οικισμός της Παλιάς Σαγιάδας έχει σήμερα να δείξει στον επισκέπτη, αξιόλογα δείγματα παραδοσιακής αρχιτεκτονικής και μία πανοραμική θέα στο Ιόνιο.

Ο επισκέπτης θα περπατήσει σε λιθόστρωτα καλντερίμια, σε αλώνια, θα θαυμάσει παλιές εκκλησίες και οικήματα με ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Χρειάζονται μόνο 10 λεπτά με το αυτοκίνητο για να φτάσεις από το Σκάλωμα στον παλιό οικισμό που στέκει στην πλαγιά του ομώνυμου βουνού από την αρχαιότητα.

Δίπλα από το λιμανάκι, στο Σκάλωμα, η λωρίδα της στεριάς δημιουργεί μια μικρή λιμνοθάλασσα, όπου πριν λίγα χρόνια οι κάτοικοι της περιοχής ανακάλυψαν τις ιαματικές ιδιότητες της λάσπης του βυθού, όμως η προσπάθεια αξιοποίησης δεν έχει αποτέλεσμα.

Σε απόσταση λίγων μόλις λεπτών από την Σαγιάδα απλώνονται οι δύο παραλίες της, το Κεραμίδι και το Στροβίλι. Το Κεραμίδι είναι μια μικρή οργανωμένη παραλία με δένδρα, βότσαλο, ψιλή άμμο και κρυσταλλένια νερά. Η παραλία Στροβίλι, βρίσκεται στα πόδια του ομώνυμου λόφου, που μπαίνει στην θάλασσα και στην κορυφή του βρίσκονται απομεινάρια μεσαιωνικού κάστρου.

Ο τόπος, λόγω της σπουδαίας γεωπολιτικής θέσης του, «κουβαλάει» μία πολυτάραχη ιστορία. Μέχρι το 1479 ήταν η La Bastia των Ενετών, που κυριαρχήθηκε από τους Τούρκους. Τότε, η περιοχή αναδείχθηκε σε ένα από τα πλέον σημαντικά λιμάνια της Δυτικής Ελλάδας, στο οποίο λειτούργησε και Γαλλικό προξενείο. Ιστορικές πηγές αναφέρουν ότι στη Σαγιάδα συναντήθηκε ο Αλή Πασάς με Γάλλους διπλωμάτες, μετά τη συνθήκη του Κάμπο Φόρμιο, προκειμένου να εξασφαλίσει την ελεύθερη διέλευση των τουρκικών εμπορικών πλοίων από τα στενά της Κέρκυρας.

Η περιοχή της Σαγιάδας, είναι τόπος που δεν έχει ακόμη αγγίξει η τουριστική ανάπτυξη, γι αυτό και δεν υπάρχει ξενοδοχείο, παρά ελάχιστα καταλύματα για διανυκτέρευση.

Λίγο προτού φθάσεις στη Σαγιάδα θα δεις την πινακίδα που οδηγεί στους Φιλιάτες, ένα από τα κεφαλοχώρια της Θεσπρωτίας. Σε μικρή απόσταση από την πόλη (8 χλμ.) και σε ένα καταπράσινο τοπίο βρίσκεται το πανέμορφο μοναστήρι της Κοιμήσεως της Θεοτόκου Γηρομερίου. Το τέμπλο της εκκλησίας είναι κατασκευασμένο το 1824, ενώ κοσμείται με βυζαντινές τοιχογραφίες του 16ου αιώνα.

Πηγή: LA BASTIA

Ιστοσελίδες για την Σαγιάδα

http://labastia.blogspot.de/
http://sayiada.blogspot.de/

Σαγιάδα Θεσπρωτίας. Το λιμανάκι Σκάλωμα το 1985.

Το Σκάλωμα Σαγιάδας. Φωτογραφία του Φιλιατιώτη Κοσμά Ζαφείρη

Η Παλιά Σαγιάδα

Το χωριό με τα πετρόχτιστα αρχοντικά και τους πλακόστρωτους δρόμους που έκαψαν και ερήμωσαν οι Γερμανοί και οι Αλβανοτσάμηδες στην κατοχή.

Η Σαγιάδα είναι ένα πανέμορφο ψαροχώρι, το τελευταίο παραλιακό χωριό της Θεσπρωτίας

απέναντι από την Κέρκυρα. Στον δρόμο προς το χωριό, ο επισκέπτης συναντά την Παλιά Σαγιάδα, χτισμένη στην πλαγιά του βουνού. Ένα εγκαταλελειμμένο χωριό με πλούσια ιστορία.

Είναι ένας ερειπωμένος γραφικός οικισμός, με πλακόστρωτους δρόμους και παλιά αρχοντικά. Η παραδοσιακή αρχιτεκτονική είναι το πρώτο που εντυπωσιάζει τον επισκέπτη, ενώ στην κεντρική πλατεία του χωριού στέκεται ακόμη η γραφική εκκλησία του Αγίου Γεωργίου με μοναδικές τοιχογραφίες.
Το χωριό εγκαταλείφθηκε τον Αύγουστο του 1943 όταν το έκαψαν οι γερμανοί κατακτητές που αιματοκύλισαν όλη την Ήπειρο.

Στην Θεσπρωτία συνεργάστηκαν με τους αλβανόφωνους Τσάμηδες, οι ηγέτες των οποίων υπέδειξαν σπίτια και πρόσωπα που έπρεπε να εξοντωθούν. Οι κάτοικοι σκορπίστηκαν στα γύρω χωριά, αλλά και στην Κέρκυρα. Το 1950 το κράτος παραχώρησε στους κατοίκους λίγα σπίτια στην παραλία και έτσι αναπτύχθηκε το νέο χωριό, η σημερινή Σαγιάδα.

_ Η Σαγιάδα τον 19ο αιώνα καταστράφηκε δύο φορές από σεισμούς και ξαναχτίστηκε.

Η Παλιά Σαγιάδα ήταν ένα χωριό που έσφυζε από ζωή. Λόγω της γεωγραφικής του θέσης του γνώρισε την άνθιση του εμπορίου, ειδικά την περίοδο της ενετοκρατίας στα Ιόνια.
Το λιμάνι αποτελούσε μεγάλο εμπορευματικό σταθμό για τα Ιωάννινα, τη Λάρισα και τα Τρίκαλα. Γι αυτόν τον λόγο άλλωστε στα μέσα του 15ου αιώνα ξέσπασε πόλεμος ανάμεσα σε Τούρκους και Ενετούς για την κυριαρχία της.

_ Οι κάτοικοι της μαρτυρικής Σαγιάδας ξαναέχτισαν το χωριό τους δίπλα στήν θάλασσα. Σήμερα είναι ένα γραφικό ψαροχώρι απέναντι από την Κέρκυρα

Η εφημερίδα η «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ», με ημερομηνία 26-1-1901, αναφέρει ότι στο λιμάνι της Σαγιάδας, από το 1893, μια φορά τη βδομάδα προσέγγιζε ατμόπλοιο μιας αυστριακής ναυτιλιακής εταιρείας, που έκανε κρουαζιέρα αναψυχής, ενώ στην ακτή είχε εγκαταστήσει και ναυτικό πράκτορα. Η μεταφορά των τουριστών στην ακτή από το ατμόπλοιο, γινόταν με βάρκες ενώ οι κρουαζιέρες γίνονταν μέχρι και τις αρχές του 20ου αιώνα.

Το 1912 απελευθερώθηκε από τον ελληνικό στρατό. Η ολοκληρωτική καταστροφή ήρθε το 1943 όταν οι Γερμανοί μαζί με τους συνεργάτες τους Τσάμηδες της Θεσπρωτίας, έκαψαν όλο το χωριό.
Το μόνο που έχει μείνει να θυμίζει την ομορφιά του είναι τα πετρόχτιστα σπίτια, τα χάνια, οι εκκλησίες του και το στιχάκι: *«Σαγιάδα και αν εκάϊκε και έγινε Βιργιάνη, εμείς θα την εφτιάσωμε καινούργια στο λιμάνι». Και έτσι έγινε…*

Επάνω